

prima instanță – N. Șova
instanța de apel – N. Cernat, A. Minciuna, A. Gavrilița

dosarul nr. 2ra-3102/13

ÎNCHEIERE

19 septembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Nicolae Clima
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Banca Comercială „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” Societate pe Acțiuni,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Banca Comercială „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” Societate pe Acțiuni împotriva Liei Podrea cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2013, prin care a fost admis apelul declarat de Lia Pondrea, casată hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 26 martie 2012 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă parțial,

constată:

La 25 ianuarie 2012, reclamantul BC „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva Liei Podrea cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 05 martie 2008 Lia Podrea a solicitat Băncii deschiderea unui cont de card și emiterea unui card bancar pe numele său, perfectând în acest sens o cerere.

Susține că în rezultatul examinării cererilor depuse de pârâtă, având actele care confirmau că era salariat al Camerei Înregistrării de Stat, Banca a acceptat și a încheiat cu pârâta contract de emitere și deservire a cardului de credit nr.421274/BC din 11 martie 2008, contractul fiind semnat de ambele părți.

Menționează că potrivit pct. 1.2 a contractului menționat pârâtei i s-a stabilit un plafon de credite în cuantum de 35 000 lei.

Reține că conform pct. 1.3. din contract, termenul de expirare a limitei creditului a fost fixată la data de 11 martie 2010, iar potrivit pct.4.1.4 din contract pârâta s-a

obligat față de Bancă să achite în termenele stabilite datoria acumulată în rezultatul utilizării cardului principal sau suplimentar, în conformitate cu clauzele contractului.

Afirmă că pârâta a încălcat clauzele contractuale și a admis o datorie expirată la contul cardului de credit în sumă 4079,15 lei, dobânda aferentă constituind suma de 1904,09 lei.

Întru soluționarea litigiului pe cale amiabilă a expediat în adresa pârâtei reclamație, prin care a solicitat achitarea datoriei restante, însă aceasta a rămas fără răspuns și satisfacere.

Solicită încasarea din contul Liei Podrea în beneficiul Băncii a datoriei în sumă de 5983,24 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 26 martie 2012 acțiunea a fost admisă integral, fiind încasat din contul Liei Podrea în beneficiul BC „Eximbank Gruppo Veneto Banca” suma de 5983,24 lei cu titlu de datorie și 270 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2013 a fost admis apelul declarat de către Lia Podrea, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă parțial, fiind încasat din contul Liei Podrea în beneficiul BC „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” SA suma de 313,25 lei cu titlu de datorie, în rest acțiunea fiind respinsă.

În susținerea concluziilor sale instanța de apel sa referit la faptul că suma de 313,25 lei nu a fost rambursată Băncii de către Lia Podrea, din vina Băncii, care și urmează să suporte consecințele survenite, reținând în acest sens prevederile art. 513 alin.(1) Cod civil, care indică că debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință și diligență în momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației.

La fel, instanța de apel a invocat că, Banca nu a executat cu bună credință în modul și în termenul stabilit de contract obligația de a informa debitorul prin perfectarea și expedierea unui extras din cont cu privire la existența datoriei de 313,25 lei, respectiv, ultima a fost în imposibilitate de a cunoaște despre existența datoriei invocate de Banca.

La 16 iulie 2013 BC „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” SA a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea în vigoare a hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului invocă dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată.

Susține că instanța de apel neîntemeiat a reținut drept probă faptul că Lia Podrea a achitat la 13 mai 2010 soldul restant a creditului în sumă de 26000 lei, totodată a omis faptul că datoria rămasă constituia suma de 5983,24 lei, care se compune din mijloacele retrase din limita de credit în sumă de 4079,15 lei și dobânda aferentă în mărime de 1904,09 lei.

Menționează că din extrasele anexate la materialele cauzei se atestă că la 12 mai 2010, datoria intimată față de Bancă constituia suma de 30079,15 lei, însă la 13 mai 2010 Lia Podrea a alimentat contul cu suma de 26000 lei, datoria rămasă constituind

suma de 4079,15 lei, iar dobânda aferentă acesteia fiind 1904,09 lei, care a fost achitată din fondul de risc al Băncii.

Consideră că instanța de apel statuând că Banca nu poate să calculeze dobânzi debitorului Podrea Lia după dată de 13 mai 2010, a neglijat prevederile Codului civil și stipulările convenite în contractul de emitere și deservire a cardului de credit nr. 41274/BG din 11 martie 2008, semnat și acceptat de ambele părți.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către BC „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” SA nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de chemare în judecată.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în

cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către BC „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” SA asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către BC „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” SA ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Banca Comercială „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” Societate pe Acțiuni se consideră inadmisibil.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Nicolae Clima

Tamara Chișca-Doneva